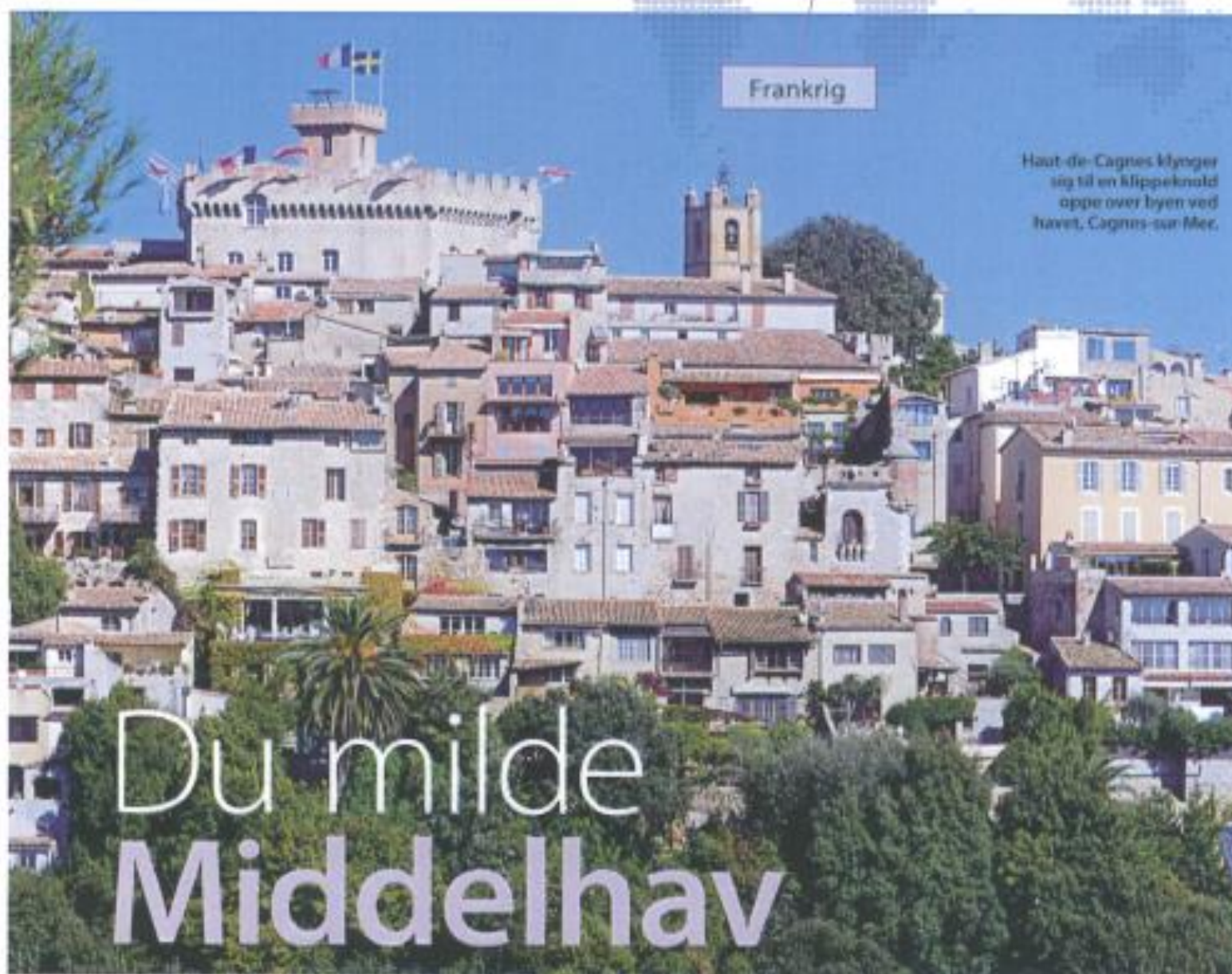

AF HANNE HØIBERG
 hanne.hoiberg@sendtag.dk
 Foto: HANNE HØIBERG, LE CAGNARD, CAGNES
 TOURISME, PANTHERMEDIA

REJSEGUIDE // REPORTAGE

Frankrig

Haut-de-Cagnes klynger sig til en klippeknold oppe over byen ved havet, Cagnes-sur-Mer.

Du milde Middelhav

Gør som englænderne på dronning Victorias tid: Besøg den franske riviera i vinterhalvåret, hvor klimaet er mildt nok til, at man kan spise frokost i solen. Tag med på slotshotel i middelalderbyen Haut-de-Cagnes, nyd gæstfriheden, gastronomien, de kringledede gader og et betagende besøg i kunstneren Renoirs hjem.

– Parker på Place Sainte Luce nede i byen, ring så, og vi kommer og henter dig.

Beskeden er klar, da jeg ringer til receptionen på Le Cagnard efter at have fået min lejebil i Nice lufthavn. Så jeg følger rådet og tænker, at det sikkert er svært at parkere lige ved hotellet. Et kvarters tid senere stiller jeg bilen, ringer igen og bliver kort tid efter hentet af en bedaget Peugeot med dybe ridser på den ene bagskaerm. Egentlig ikke hvad jeg havde forventet af et frestjernet boutiquehotel.

Men da chaufføren bagefter kører op og rundt og rundt ad stadig smalle, brostensbelagte gader kranset af historiske byhuse i kampesten, begynder alvoren at gå op for mig. Det sidste stykke ind i middelalderbyen Haut-de-Cagnes er vejen ikke mere end to meter bred. Bygget engang i 1400-tallet til hestevogne, ikke til biler.

Haut-de-Cagnes er del af middelhavsbyen Cagnes-sur-Mer, der spredt sig fra kysten ind i baglandet små til kilometer vest for Aéroport Nice Côte d'Azur. Altså den ideelle placering i for-

Fra mange af balkonerne på Le Cagnard er der den smukkeste udsigt ned over Middelhavet.

GENNEMSNITSTEMPERATURER

Hotellet breder sig i kampestenhusene på begge sider af den smalle smøge i Haut-de-Cagnes.

hold til en miniferie, hvor man ikke vil bruge alverdens tid på transport. Alene turen op gennem de smalle gader i Haut-de-Cagnes har givet mig fornemmelsen af at være i en anden verden.

Bydelen med omkring 650 fastboende er tæt broderet med middelalderhuse omkring toppen af en klippeknold mellem bjergene og havet. Dens historie er nært knyttet til Château Grimaldi opført i 1400-tallet, dengang ridderne beskyttede byen og dens slot. I dag synes biler og busser at være værste fjende i de snævre gader. Det er da også kun beboerne, der har tilladelse til at køre ind. Turister opfordres til at benytte den gratis shuttle-bus »navette gratuite no. 44«, der går fra busstationen Square Bourdet i Cagnes-sur-Mer hvert kvartal, året rundt.

Ukendt af de fleste

Haut-de-Cagnes er ikke nær så kendt og – i højseasonen – ikke nær så overrendt som f.eks. Saint Paul de Vence syv kilometer længere inde i bjergene. Dét selv om denne var Renoirs hjemby og for nylig har fået prædikatet kunstnerby, »Ville et Metiers d'Art«.

Jeg har valgt at gøre som den engelske overklasse på dronning Victo-

rias tid. I slutningen af 1800-tallet lagde de grunden til den franske riveras berømmelse ved at søge hertil i de milde vintermåneder. For helbredets og for fornøjelsens skyld. For at flygte fra Englands tåge. Og fordi de havde råd. Det har jeg også. I det mindste for et par dage.

Fra november til marts er stemningen helt speciel på Côte d'Azur. Læs: Meget, meget rolig. På milde dage kan man sagtens være heldig at kunne spise frokost udenfor i solen, men man må selvfølgelig også være forberedt på regn og rusk. Allerede i januar-februar begynder foråret at komme – mimosetræerne forvandles til lysegule skyer, og bougainvilleerne begynder at få kraft og farve.

Le Cagnard har været drevet som hotel siden 1960'erne. På franske hænder. Men for fire år siden blev den lille samling af små kampestenhuse fra 1300-tallet, der udgør hotellet, overtaget af familien Ivarsson fra Sverige. Efter en gennemgribende renovering driver det nu med lige dele passion og personlighed.

Derfor kan man sagtens komme ud for at blive budt velkommen på svensk af den administrerende direktør, Frida

Ivarsson. Som også kan fortælle, at Valloton, det værelse jeg bor i, har navn efter den fransk-schweiziske maler Felix Vallotton, der også opholdt sig i Haut-de-Cagnes. Og sådan er hvert af de individuelt indrettede værelser ikke bare opkaldt efter en kunstner, men også dekoreret med trompe l'œil løjenbedrag af hans eller hendes malerier.

En stjerne værd

Silheden er bemærkelsesværdig, da jeg hen under aften går gennem de

REJSE-FAKA

Le Cagnard, 54 Rue Sous Barris, 06800 Cagnes-sur-Mer. Tjek aktuelle tilbud på www.lecagnard.com
 Musée Renoir, Chemin des Colettes, 06800 Cagnes-sur-Mer. Info på www.cagnes-tourisme.com
 Yderligere info på den lokale turisthjemmeside www.cagnes-tourisme.com og på Fransks turisthjemmeside www.rendezvousenfrance.com
 Vejen hertil: Jeg fløj til Nice med Norwegian, www.norwegian.com. Herfra videre i lejet bil.

De mange små terrasser omkring Le Cagnard indbyder til absolut afslapning.

Svenske Frida Ivarsson er direktør for familiens hotel. Bemærk maleriet på væggen bag hende – i virkeligheden en trompe l'œil malet direkte på væggen med reference til de mange kunstnere, der har opholdt sig på stedet.

REJSEGUIDE // REPORTAGE

Værelserne på Le Cagnard er nyindrettede i en enkel romantisk stil i fin harmoni med de gamle bygninger.

Der er god tid til at nyde udsigten over bjergene på en stille dag i Haut-de-Cagnes.

smalle brostensbelagte gader, der snor sig rundt i byen. Men da jeg spørger en af de lokale, om her så ikke er spækket med turister i højsommeren, lyder svaret: Egentlig ikke. For her er ingen små modebutikker, ingen souvenir-shops.

Senere samme aften møder jeg min chauffør fra tidligere. Nu serverer han i restauranten. Først næste dag går det op for mig, at selvsamme herre faktisk er direktør og daglig leder... Men sådan er det på et lille familiehotel, hvor samtlige ansatte brænder for deres hotel og ikke viger tilbage for at træde til, når f.eks. aftentjeneren har måttet melde afbud.

Middagen i sig selv er hele besøget værd. Køkkenchefen har en fortid på et michelinstjerne-hotel på rivieraen, og ingen kan vist være i tvivl om, at han – og hotellet – har ambitioner om også at nå højt i den berømte spiseguide. SØNDAGS udsendte giver gerne en stjerne for middagen bestående af risotto med store rejer og parmesan efterfulgt af husets specialitet, farseret due serveret med svampfyldte ravioli og fruglet, intenst-smagende sauce. Som dessert en lille citroncrumble med sprød bund og citronsorbet. Hertil lokal sprød hvidvin og blød rød Bourgogne.

Kunstnerbyen

Næste morgen vågner jeg til udsigten af pinjetræer og gyldne huse på den anden side af dalen. Hvilken luksus bare at gå ud på balkonen med dagens første kop kaffe fra den lille kaffemaskine...

Men jeg har også andre planer for dagen, nemlig besøg på Renoir-museet i det hus, byens berømte indbygger, den impressionistiske maler Pierre Auguste

Renoir, boede i sammen med sin kone Aline og deres tre børn.

Musée Renoir ligger på en bakke modsat hotellet omgivet af den mest vidunderlige, lidt vilde have med gamle oliven- og citrus træer og en fænomenal udsigt ned mod Cap d'Antibes. Fra 1908 og frem til sin død i 1919 levede og malede Renoir i Domaine des Colettes, som ejendommen hedder. Her kan man gå fra rum til rum – endda møbleret med møbler i hans eget design – og nyde hans skønne malerier, skulpturer og skitser. Tip nr. et: Giv dig god tid til besøget. Tip nr. to: Kig over mod Haut-de-Cagnes fra haven og forestil dig, hvordan her så ud på Renoirs tid. Dengang lå kun 10-11 huse spredt med løs hånd i bakkeme. I dag er de tapetseret med bygninger i alle former og størrelser.

Når nutidens Haut-de-Cagnes har fået lov at kalde sig selv «Ville et Metiers d'Art», er det selvfølgelig, fordi den rummer en lille koloni af kunstnere. Ligesom på Renoirs tid er de kommet på grund af lyset og stilheden, og fordi man på én gang er langt væk og tæt på – det sidste i forhold til storbyen Nice.

Ikke alene er der flere gallerier i midaldersbyen. På torvet foran slottet ligger kunstnerhuset La Maison des Artistes med skiftende udstillinger af lokale kunstnere. En særlig kunststrø, La Côte d'Azur des Peintres, følger de store maleres fodspor. På præcis samme sted, hvor kunstnere som bl.a. Renoir, Soutine og Valotton stillede deres staffeliet, er der en reproduktion af det maleri, der blev resultatet af hans arbejde. Derfor forekommer det helt naturligt, at der også er malerier til salg i foyeren på Le Cagnard. ■

Domaine des Colettes, hvor Renoir boede med sin kone og to børn, fungerer i dag som et ganske vidunderligt museum.

Renoir er også mester for kvindeskulpturen i appelsinlunden foran Musée Renoir.